

Děvenka Štěstí a mládenec Žal

Jaromír Nohavica

1. Děvenka Štěstí a mládenec Žal
spí v jedné posteli, kterou jim vítr stlal,
v plátěných hazuchách se tulí ve spánku,
z jednoho talíře snídají pohanku.
Ona má bílý šlojíř, on chodí v černé kutně,
milenci pod obojí, jak vesele, tak smutně,
v dřevěné kořence semínka po bodláčí,
děvenka s mláďencem, dva věční rozsévači.
2. Dostal jsem včera poštou obálku,
v ní Čínská modlitba štěstí,
někdo mi tímto přeje na dálku
suché a velmi rovné cesty.
Mám to jen opsat desetkrát a poslat smutným lidem,
řetěz se nesmí přerušit a štěstí samo přijde,
vložit jsem do stroje papíry s kopíráky,
že komu smutno je, ať pozná radost taky.
3. Děvenka Štěstí a mládenec Žal
stáli mi za zády a četli, co jsem psal,
smáli se: hlupáček, svatá prostota,
jako by ještě neznal cesty života.
Potom se líbali, bylo to vážně k vzteku,
ohledy nebrali, vlezli pod jednu deku
a ona vzdychala, on šeptal polohlasem,
páska mi dopsala a pak přerušila se.
4. Děvenka Štěstí a mládenec Žal
spí v jedné posteli, kterou jim vítr stlal,
v plátěných hazuchách se tulí ve spánku,
z jednoho talíře snídají pohanku.
Ženich a nevěsta, my jejich svatebčané
na cestách-necestách, čekáme, co se stane,
pod síní svatební tančíme dole v sále,
ze síně hudební zní dlouhé pastorále.